

огледалото, или въ мене? Реалността е вътрѣ въ мене, а не въ огледалото. Огледалото е едно приятно забавление за дѣцата. И азъ мога да кажа, че едно отъ великитѣ изобрѣтения на човѣка, това е огледалото. По-хубаво, по-красиво изобрѣтение отъ огледалото, човѣкъ не е могълъ да измисли. То причинява радостъ, но по нѣкой пътъ причинява и скръбъ на човѣка. Младиятъ като се поогледа, зарадва се, усмихне се, а стариятъ като се огледа, потекатъ му четири реда сълзи и казва: е, добъръ е Господъ, за въ бѣдеще може да се подмладя. Това огледало, все-таки ми е нужно, за да ми покаже, като се огледамъ въ него, дали съмъ се подмладилъ. И наистина, ако това огледало му покаже, че е младъ, значи подмладилъ се е.

Сега Христосъ казва: „Азъ зная отдѣ съмъ дошълъ и накждѣ отивамъ, а вие не знаете отдѣ ида и накждѣ отхождамъ“. Каква е била интимната мисль на Христа, като е казалъ, че азъ зная отдѣ съмъ дошълъ и накждѣ отивамъ? Това е единъ отъ най-важнитѣ въпроси, които съществуватъ въ окултната наука, и всички адепти, всички велики Учители се подвизаватъ, за да се пробуди въ тѣхъ туй великото, Божественото съзнание, да знаятъ отдѣ сж дошли и кждѣ отиватъ. Не е достатъчно само да мислишъ върху този въпросъ, но той, въ своя дълбокъ смисълъ, съдържа една велика идея, която трѣбва да се разбере.

Ще се поспра сега и върху самитѣ идеи, да видя, какво чрѣдстваватъ тѣ изобщо. Казватъ, че идеитѣ създаватъ свѣта. Въпросъ е дали идеи-